

[Sundhedsministeren]

»Beskyttelse af menneskelige kønsceller, befrugtede æg, fosteranlæg og fostre« går ind for anvendelsen af donorsæd i forbindelse med reagensglasbefrugtning.

Det Ethiske Råds indstilling indgår i den redogørelse, som jeg vil give Folketinget i februar 1990 om biomedicinsk forskning og etik.

Spm. nr. S 357

Til indenrigsministeren (10/1 90) af:

Glistrup (FP):

»Hvor vidt rækker kommunalfuldmagten til at påføre skatteyderne nye udgifter?«

Begrundelse

Det er indholdstomt gas, når ministerens parti med sin snak om »det nære samfund« vil løse kommunalfuldmagts bånd. Kernen i sagen er jo, at et – måske knebent – flertal i kommunalbestyrelsen generer det mindretal, som hidtil – i hele landets velforståede langsigtede interesse – har været beskyttet af kommunalfuldmagtsbegrænsningerne på, hvordan småtskårne, nærsynede lokalflertal kan skaltvalte.

En anden type udskejelser, som de igangværende udvandringer af den traditionelle kommunalfuldmagt indebærer, er følgende kuriøse meddelelse (klippet fra Jyllands-Posten for 18. november 1989):

»Københavns Amt vil uddele gratis kondomer til unge ved fester i skoler og ungdomsklubber. Eneste betingelse er, at læreren skriver til AIDS-konsulenten i Københavns Amt. Derefter sendes kondomerne gratis til festen under sloganet »Det er mest sikkert at være forberedt på det bedste.«

De unge kan desuden få op til 3.000 kr. til produktion af videofilm eller teaterstykker om AIDS, og samtidig vil amtets AIDS-instruktører være klar til at hjælpe de unge med projekterne.

Svar (18/1 90):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Det er ikke rigtig, når det i begrundelsen for spørgsmålet anføres, at jeg og mit parti, Venstre, skulle have til hensigt at udvide kommunalfuldmagten. Tværtimod. Efter såvel min som Venstres opfattelse bør kommunernes

penge alene anvendes til løsning af kommunale opgaver. Der er i allerhøjeste grad brug for at markere grænserne for den ulovbestemte kommunale opgavevaretagelse, specielt på det i praksis vigtigste område, erhvervsområdet. De kommunale tilsynsmyndigheder følger da også udviklingen med opmærksomhed.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at jeg i forbindelse med 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 2 i 1989 havde lejlighed til på regeringens vegne at tage afstand fra en udvidelse af kommunalfuldmagtsreglerne på erhvervsområdet, idet jeg fandt, at en sådan udvidelse kan føre til uhenigtsmæssig konkurrence kommunerne imellem og konkurrenceforvridning i forhold til det private erhvervsliv.

Spm. nr. S 358

Til indenrigsministeren (11/1 90) af:

Jane Oksen (FP):

»Hvor meget lønarbejde må en borgmester påtage sig ved siden af at være borgmester?«

Begrundelse

Borgmesterlønnen er så høj, at det må betragtes som et fuldtidsarbejde at være borgmester. Da borgmesteren er den daglige administrative og politiske leder i kommunen, er det uacceptabelt, at en borgmester har beskæftigelse i dagtimerne ud over borgmesterjobbet. I et aktuelt tilfælde har en borgmester et arbejde på 25 timer ugentlig, hvilket medfører, at vedkommende på forhånd meddeler, at han ikke kan træffes tirsdag, onsdag og fredag. Dette tilfælde belyser helt klart, at der, såfremt der ikke allerede findes regler for borgmestres ekstraarbejde, burde tages et initiativ fra ministeren desangående, idet ingen kommuner kan være tjent med borgmestre, der ikke 100 pct. varetager det hverv, de er valgt til.

Svar (16/1 90):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Der er ikke i lovgivningen regler om, i hvilket omfang en borgmester må påtage sig lønarbejde ved siden af borgmesterhvervet.

I begrundelsen for spørgsmålet er det anført, at det er uacceptabelt, at en borgmester har beskæftigelse i dagtimerne ud over borgmesterjobbet. Dette er jeg ikke enig i.